

Les cicatrius d'un 'hooligan' d'extraradi

JORDI
GARRIGÓS

Enlluernador escriptor pop en els seus inicis, Kiko Amat ha anat creant històries cada vegada més agres. La tendència s'entén per la fascinació de l'escriptor de Sant Boi per la literatura nord-americana de tics criminals i escenaris de violència sistèmica. Autors com Edward Bunker, Harry Crews i Donald Ray Pollock, de qui Amat beu amb abundància i encert, descriuen una violència que no sempre és física, però sí moral i contextual.

Aquest entorn miserable ja marcava la seva anterior i fascinant *Antes del huracán* (Anagrama, 2018), i es torna encara més coral i cru a *Revancha*, publicada a la col·lecció de narratives hispàniques d'Ana-

grama. Amat afilea una prosa directa i que detesta la cosa cursi, per abordar una història que planteja una pregunta –d'on ve la maldat extrema?– i una pista per entendre'n la resposta: l'origen de la dels dos protagonistes d'aquesta història (Amador i César, que tenen un doctorat en causar dolor) és en el seu passat.

Revancha inaugura la temàtica ultra en el panorama literari nacional. Sent encara més detallistes: en la temàtica post-ultra; quan el futbol, el sentiment de pertinença a alguna cosa i una protopolítica gens articulada han deixat de ser importants per a cap dels implicats. Els personatges principals de la novel·la comencen sent aficionats radicals del FC Barcelona (aquí anomenats Lokos) i ara són un grupuscle mafiós amb una rígida estructura jeràrquica que atemoreix amos de discoteca, a qui co-

REVANCHA
KIKO AMAT
ANAGRAMA
328 PÀG. / 19,90 €

bren xantatges, i que controla un lucratiu negoci de venda de narcòtics amb mà de ferro. En aquest context sobresurt la figura de l'Amador, segon en l'escala de comandament, i que viu amb tres lloses que pesen com una muntanya: un trencament amorós no superat, un secret inconfessable i incompatible amb el tipus de vida que porta i un passat que ha deixat un exèrcit de cicatrius internes i externes. La tensió acumulada entre el dolor que suporta el protagonista, pel que ha viscut i pel que viu, i la seva posició i responsabilitat a Lokos és un dels grans encerts de la novel·la, que deixa poques vies d'escapament al personatge.

La incorporació del gènere *hooligan* no és l'única novetat de *Revancha* en la narrativa de l'escriptor de Sant Boi, que aquí no s'estalvia cap detall de les pràctiques laborals dels

protagonistes. Les pallisses, descrites amb precisió i destresa, són un altre dels punts forts de la narració i s'emparenten amb la ultraviolència d'un altre autor conegut per Amat, Jonathan Ames. Amb *En realidad, nunca estuviste aquí*, de l'escriptor nord-americà, comparteixen brutalitat i complexitat, com també s'emparenta amb una certa manera d'entendre la negror, gens canònica, de *Yo fui Johnny Thunders*, de Carlos Zanón.

Cruesa, mala llet, hòsties per regalar i una història de redempcions impossibles. Una novel·la valenta que manté el nivell alt de la nova etapa iniciada per Amat a *Antes del huracán* i continua furgant en les entranyes del Baix Llobregat: les cicatrius de *Revancha* no s'amaguen i el destí dels seus protagonistes mai no es podrà canviar. ♦♦